

Paulsenposten

Årgang 4 (2001)

Redaktørene har ordet

Nok eit år går mot slutten, og det er tida for oppsummering. Sjølv om ein tredjedel av redaksjonen har vore heime dei siste tre månadene, kjem julekvelden som på kjerringa i år òg. Om vi skal tru på forskerane har alle masseproduserte julebrev faste postar. Vi likar ikkje å tenke på Paulsenposten som masseprodusert julebrev, men vi må innrømme at vi i det fjerde året vi gjev ut juleheftet vårt, har vi òg faste postar. Vi vonar vi med dette kan vere med å spreie litt glede inn i dei eksklusive heimane som får Paulsenposten i år.

Gullkorn fra Alexander

Språket til juniorredaktøren er stort sett på plass nå, og det gjør at mor og far får mange lystige stunder med gullkorn fra en liten barnemunn. Vi kan dessverre ikke få med oss alle, men et par stykker får vi plass til. Av en eller annen grunn går det meste ut over pappa (kan komme av at mamma har en utrolig god hukommelse når det gjelder slike ting...)

Vokser

En av de kjæreste lekene til Alexander i år har vært en gul tommestokk som han byttet til seg mot en is i sommer. Pappa skulle finne ut hvor lang minsten var blitt, og de målte og ordna fælt. "Så lang du begynner å bli!" sa pappa. "Hundreogfjorten centimeter! Du blir snart like lang som meg du, for jeg vokser jo ikke noe mer." Det er da Alexander setter sine store blå i pappa og sier: "Nei, du blir bare tjukkere og tjukkere du!"

På lekeplassen

He le fa mi li en va r på lekeplassen og Alexander skulle vise pappa at han turde å henge etter bena i ei stang. Pappa syns dette så kjempetøft ut, og han ville også prøve. Han klatret opp i en liggende ribbe for å prøve å få dette til, men det var nok litt skummlere enn han satte pris på, for han fikk det ikke til. Alexander stod og så på lenge, men tilslutt så han på mamma, sukka lettere oppgitt og sa: "Ja, ja. Jeg har en fin pappa, men særlig tøff er han ikke." (Pappa greidde det til slutt...)

I dette nummer

Redaktørene har ordet	1
Gullkorn fra Alexander	1
På heilag grunn	1
Utenriks	2
Stolen	2
Handelslekekasje	2
Jobb og barnebage	3
Gårdsplass til besvær	3
Elg, eit familiedyr	3

På heilag grunn

Sølvi fekk lov å leike trønder for nokre dagar i sommar, og er svært stolt av det!

Sølvi var invitert i 40-årsdag i Verdalen i sommar, og fekk samstundes med seg Spelet om heilag Olav. "Dette var ei

fantastisk oppleving! No skjønar eg kvifor trønderane er så stolte over dette!" sa ho etter at framsyninga var slutt. Sølvi syns nok det var litt langt å køyre, men som ho sa: "Med triveleg reisefølgje i bilen og trivelege folk når ein kjem fram går alt greitt!"

Utenriks

Mangelen på sol og sommer i fjor satte sine spor. Vi var helt desperate etter å få sol på kroppen, og dro til Tenerife.

Vi dro nedover for å være i fjorten dager, og det kan absolutt anbefales! Vi bodde på et relativt nytt leilighets-hotell i Los Christianos. Leilighetene var store og gode, og det beste av alt, skal vi tro

juniorredaktøren, var at det var svømmebasseng der! Det ble en ferie uten de helt store

opplevelsene, men vi storkosa oss for det. Vi bada og sola oss masse. Alexander er kjempetøff i vannet. Han fikk dykkemaske og da var han ikke til å stoppe. Han kasta av seg armringene og kommanderte oss voksne til å sende han "til bonns!" Om igjen og om igjen. Innimellom måtte vi holde han litt over vann så han fikk igjen pusten. Vi traff på en veldig hyggelig familie der som vi var noe sammen med. Det syns Alexander var greit, for der var det ei jente som het Cathrine som var veldig hyggelig å leke med. Hun er litt eldre enn Alexander og lærte å svømme helt på ordentlig mens vi var der. Da ville selvfølgelig Alexander også

kaste armringene og svømme uten hjelp. Det gikk relativt greit så lenge han lå rett ut, men når han skulle puste, og det må man jo innimellom, sank beina. Men noen fare var det aldri for Cathrine var rett ved siden av hele tiden, og på land satt mor og far og fulgte nøye med. Det beste rådet fikk han likevel av sin lille venninne: "Alexander, når du merker at du holder på å drukne må du svømme inn til land." Vi voksne ble veldig beroliget av dette rådet...

Handelslekkasje

Redaksjonen i Paulsenposten har drivi oppsøkjande journalistikk. Den har høvert mykje snakk om handelslekkasje til Sverige, og

sidan grensa ikkje er langt unna ville den finne ut for seg sjølv om dette var rett.

Fyrste turen til Sverige gjekk på seinsommaren. Vi tok med oss Knut og la i veg. Det var ein triveleg tur, og jammen kom vi heimatt med

mykje rart! "Eg fikk plukke så mykje smågodt eg ville!" jubla juniorredaktøren. Dei vaksne var òg nøgde, og fann ut at jo, handelslekkasje var det, og kanskje ikkje utan grunn? Det er pengar å spare!

Stølen

"Gommo hadde skifta støl i år, men heldigvis ville hun ikke skifte gjetergutt. Jeg fikk være med en hel uke også denne sommeren." Juniorredaktøren tar alvorlig på oppgaven som gjetergutt og lar leserene få dele noen av minnene fra i sommer.

Gommo var ikke helt forberedt til at Sindre og jeg kom for å være gjetergutter, for hun hadde ikke laga staver til oss, men det var bare første gangen vi jagde inn kuene at vi måtte klare oss uten. Det er moro å være på fjellet, for jeg er så mye

ute. Sindre, gommo og jeg gikk mange turer og skøyt bjørner. Det er greit at det ikke er for mange av dem

rundt om her. Jeg vet ikke hvor gommo skal være til neste år, men jeg tror hun har lyst til å ha meg med da også. Håper "storebroren" min, Sindre, vil være med òg, for det er så morsomt å leke med han. Selv om jeg storkoser meg når jeg er på stølen sammen med gommo, mente hun at jeg måtte ha lønn i år. Jeg fikk mange penger og femti øre. Syns i grunn det var god lønn, jeg, for da kunne jeg kjøpe is til mamma, pappa og meg selv da vi dro hjem igjen.

Gårdsplass til besvær

Er det ikke huset så er det gårdsplassen det må gjøres noe med. Vet dere hvor lang tid det tar å ta opp ca 2000 stein og så legge dem ned igjen? VELDIG lang tid!

Så kan man selvfølgelig spørre seg hvorfor man skal drive med dette, men vi hadde en teori om at ikke helt god steinlegging kunne være noe av grunnen til vannlekasjen i fjor. En helg i august kalte vi inn forsterkninger for å få utover sand og legge steinen på nytt. Vi hadde bestilt sand til så tidlig så mulig lørdag morgen, men akk! Man kan

ikke alltid stole på folk. Sanda kom aldri. Forsåvidt greitt nok for oss, for da kunne vi bruke Knut og Jorun til å n n e t forefallende hagearbeid, men det var jo liksom gårdsplassen vi ville ha ferdig da. Mandag kl 18.30 kom sanda. Mulig vi stiller for strenge krav her, men vi har en formening om at mandag er et par dager etter lørdag... Korrigjer oss hvis vi tar feil. I alle fall. Vi fikk hjelp av Knut en lørdag til for å få utover sanda, og stein på stein ble lagt ned. Gårdsplassen ble

kjempefin til slutt den, og nå har vi begynt å vri hjernene for å finne ut hva vi skal bruke neste sommer på å gjøre. Trolig blir det beising av hus, og trolig går det som alltid når Paulsenfamilien setter i gang med et stort prosjekt: Med knall og fall! Mer om dette i neste utgave.

Jobb og barnehage

De fleste dager er hverdager, og for deler av redaksjonen har de blitt litt tøffere enn hva ønskelig er...

Alexander har nå blitt fem år og går siste året i barnehagen. Han storkoser seg der! I barnehagen er de flinke til å være mye ut, og i høst har noen av gutta bygd barhytte. Det var veldig stas! Hjemme liker han å leke med riddere og soldater, spille dataspill og sloss med pappa om dyna og kona. Han er stort sett en blid

og fornøyd gutt som de voksne er veldig stolt av.

Are jobber fremdeles i NSU, og trives stort sett med det. Etter at vi kom hjem fra ferie fikk han vite at firmaet var kjøpt opp av konkurrenten, og da begynte forandringene. De skal flytte før jul, og det innebærer mye jobbing! Han er bare hjemom og sover litt innimellom, men stort sett liker han det han holder på med, så det går bra. Han er vel ikke helt enig i at stemplingsur er d e n b e s t e motivasjonsfaktoren for å jobbe videre etter jul, men

regner med at han blir en stund til.

Generalsekretærjobben snudde seg fra å være drømmejobben til å bli et mareritt! Dette resulterte i at Sølvi valgte å si opp jobben sin i juli, og har vært uten jobb siden oktober. Akkurat dette pusterommet var nok helt nødvendig å ta, men nå ønsker hun å komme i gang igjen med noe snart. Hun har ikke veldig lyst til å gå tilbake til å være lærer, men får hun ikke noe annet, gjør hun det. Det blir spennende å se hva det nye året kan bringe.

Elg - eit familiedyr?

Er det noko skogens konge ikkje har skjont, eller ser han ikkje skogen for berre tre?

I vinter fekk redaksjonen i Paulsenposten seg ei overrasking ein morgon den såg ut av vindauget: Nede på jordet låg tre store elgar og koste seg i vintersola. Are skulle vere heime denne

dagen, og i løpet av førermiddagen fekk han vitjing i hagen. "Svære, men flotte dyr!" Konstaterte han då han fortalte resten av redaksjonen kva som hadde skjedd i løpet av dagen. Fleire dagar hadde vi desse store dyra på jordet rett

nedanfor huset. Dei er flotte å sjå på, sjølv om dei ser ut til å ha minst eit kneledd for mykje på kvart bein når de går. Men viltlivet rundt Paulsenresidensen er mangfaldig, og vi hadde både ekorn og rådyr i hagen. Vi var spent på om alle desse dyra åt opp alle buskane våre, men då våren kom blei det fint og grønt i hagen igjen.

Paulsenposten

<http://pogostick.net/~are/pp/>
Telefon: 63 99 19 99

skp@boomdesign.no
are@boomdesign.no

Familien Paulsen
Nittebergveien
2022 Gjerdrum

Musikk til
arbeidet!
Noen må jo
holde koken,
og så lenge jeg
spiller kan
ingen av
seniorredakt
ørene ta det
med ro heller!

Nok eit år har kome til
ende, og nok ein Paulsen-
post er ferdig skrive. Det er
godt for oss å sette oss ned
å tenkje litt over kva året

har vore, og det er kjempe-
triveleg å dele desse minna
med dykk. Det er klart at vi
ikkje kan få med oss alt,
t.d. har vi ikkje tatt med

noko om ei fantastisk 60-
års feiring Jorunn inviterte
oss på, eller at oldemor
døydde i vinter, men slik er
det. Vi har kome oss
gjennom eit år som har
bydd på mykje godt og
noko vondt.

Utfordringane har stått
i kø, og gjer det framleis.
Vi er svært glad for å ha
alle dykk rundt oss,
sjølv dykk som vi ikkje
snakkar så mykje med i
løpet av året. Til dykk vi
snakkar mykje med:
Takk for at de er med å
gjer livet vårt godt! De er
alle alltid med i tankane
våre, og dette er måten
vår å vise dykk det på.
Vi ynskjer dykk alle ei
retteleg god og fredfull
jolehøgtid!

**Juleklemmar frå
Alexander, Sølvi og
Are**

Godt nytt år